

วัดราชวรินทร์

วัดราชวรินทร์ สร้างขึ้นเมื่อประมาณ พ.ศ. 2260 สมัยอยุธยา ตอนปลาย ไม่ทราบนามและประวัติผู้สร้าง เดิมประชาชนเรียกชื่อว่า "วัดสำเหร่" เพราะตั้งอยู่ติดกับคลองน้ำสำเหร่ และใน พื้นที่แห่งนี้ในอดีตมีต้นไม้ชนิดหนึ่งเกิดขึ้นอยู่เป็นจำนวนมาก คือ ต้นสำเหร่ พื้นที่เป็นทุ่งหญ้ากว้างห่างไกลบ้านเรือนของผู้คน การสัญจร ในอดีตสามารถสัญจรได้ทั้งทางน้ำและทางบก

ต่อมาในสมัยกรุงธนบุรีได้เปลี่ยนชื่อเป็น "วัดราชวรินทร์" สันนิษฐานจาก นามวัดแล้วเข้าใจว่าวัดได้รับการบูรณปฏิสังขรณ์ ก่อสร้างเพิ่มเติมขึ้น ผู้มีศถาบรรดาศักดิ์ ในตำแหน่ง พระราชวรินทร์ ในกรุงธนบุรีถึงกระนั้น ชาวบ้านก็มักเรียกชื่อว่า "วัดสำเหร่" วัดนี้ได้รับ

พระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อประมาณ พ.ศ. 2270 วัดราชวรินทร์ หรือ วัดสำเหร่ ได้รับการพัฒนามาตามลำดับ ทั้งในส่วนของอุโบสถ กุฏิสงฆ์ ศาลาการเปรียญ ศาลาบำเพ็ญกุศล และวิหารซึ่งได้รับการดูแล และการบูรณะ ทั้งจากเจ้าอาวาสวัด และชาวบ้าน ผู้เป็นชาวพุทธพร้อมด้วยประชาชนทั่วไป

สถานที่ตั้ง

เลขที่ 470 ซอย สมเด็จพระเจ้าตากสิน 21 เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

ที่มา : วัดราชวรินทร์_วัดสำเหร่. (2560). In Facebook [Page type].Retrieved April 11, 2020, from <http://facebook.com1904200069831619/posts/1904210186497274>